

Rekordowa liczba rejestracji odmian ze Smolic

Rok 2015, tak trudny dla wielu rolników ze względu na wysokie temperatury latem i wyjątkowo dotkliwą suszę, okazał się bardzo owocny dla zespołu hodowców kukurydzy z firmy Hodowla Roślin Smolice Sp. z o.o. Grupa IHAR. 17 lutego 2016 r. decyzją dyrektora COBORU w Słupi Wielkiej wpisano do Krajowego Rejestru aż 8 nowych odmian kukurydzy pastewnej, wyhodowanych w Smolicach. Taka liczba odmian ważnego gatunku roślin rolniczych zarejestrowana w jednym roku to swoisty rekord Polski, a może i nie tylko. Fakt, że nastąpiło to po wyjątkowo niekorzystnym sezonie wegetacyjnym 2015 wskazuje, że te odmiany są bardzo dobrze przystosowane do uprawy w takich warunkach.

Poczynając od 2016 r. nazwy nowych odmian kukurydzy ze Smolic są poprzedzone literami SM (czytaj – Smolice). Oto krótka charakterystyka tych 8 najnowszych odmian:

- **SM Jubilat** (kod hodowlany SMH33413) FAO 230-240 – to wczesna odmiana dwuliniowa (SC) o bardzo ładnych, cylindrycznych, idealnie wyrównanych i dobrze wypełnionych ziarnem kolbach. W doświadczeniach rejestrowych na ziarno plonowała na poziomie najpowszechniej uprawianej w Europie w tej grupie wczesności odmiany jednego z zachodnich koncernów hodowlanych, przy niższej o 0,6% zawartości wody w ziarnie i mniejszym porażeniu łodyg fuzariozą. Odmiana polecana do uprawy w kierunku wykorzystania na ziarno praktycznie w całej Polsce, z wyjątkiem pasa nadmorskiego i pogórza. Może być także wykorzystana do produkcji wysokiej jakości kiszonki z całych roślin, szczególnie na północy i północnym wschodzie kraju.

- **SM Hetman** (kod SMH33913) FAO 240 – średniowczesna odmiana trójliniowa (TC) zbliżona genetycznie do wcześniej zarejestrowanych odmian Konkurent i Opcja. Plonowała bardzo stabilnie w różnych klimatycznie latach 2014 i 2015, uzyskując 104% średniego plonu ziarna odmian wzorcowych. Jej wyróżniającą cechą jest niższe od wzorca aż o 35% porażenie fuzariozą kolb, co ma przełożenie na niższą zawartość mikotoksyn w ziarnie. Odmiana zalecana do uprawy w kierunku wykorzystania na ziarno w I, II i południowej części III rejonu uprawy kukurydzy oraz na wysokoenergetyczną kiszonkę praktycznie w całym kraju.
- **SM Hubal** (kod SMH24913) FAO 240 – średniowczesna odmiana trójliniowa (TC) o uniwersalnym kierunku użytkowania, badana w doświadczeniach rejestrowych równoległe w kierunku wykorzystania na kiszonkę z całych roślin i na ziarno. W doświadczeniach kisonkowych uzyskała plon ogólny suchej masy całych roślin na poziomie 105% wzorca, a suchej masy kolb na poziomie 104%

wzorca. Daje to gwarancje uzyskania bardzo dobrej jakości kiszonki z całych roślin. W doświadczeniach na ziarno plonowała na poziomie 101% wzorca, przy dobrej szywności łodyg i niższym od wzorca porażeniem fuzariozą kolb. Bardzo dobre wyniki doświadczeń rejestrowych w kraju zostały potwierdzone również dobrymi wynikami doświadczeń rozpoznawczych w wielu krajach UE, a także w Rosji, Kazachstanie i na Ukrainie.

- **SM Zawisza** (kod SMH35013) FAO 240-250 – ta średniowczesna odmiana dwuliniowa (SC) uzyskała w plonie ogólnym suchej masy całych roślin 106% średniego plonu odmian wzorcowych z dobrym udziałem kolb (100% wzorca). SM Zawisza, podobnie jak wszystkie nowo zarejestrowane odmiany, wyróżnia się bardzo dobrym wzrostem początkowym roślin, co umożliwił wcześniej wysiew na wiosnę. Polecana do uprawy na kiszonkę z całych roślin w I, II i południowej części III rejonu uprawy kukurydzy. Wyniki doświadczeń wstępnych wskazują na jej przydatność także do uprawy na ziarno w I i II rejonie.
- **SM Ameca** (kod SMH35113) FAO 260 – średniopóźna odmiana dwuliniowa (SC) o wysokich roślinach z długimi kolbami i bardzo dobrze ulistniona. Gwarantuje to uzyskanie dużo dobrej jakości paszy w użytkowaniu na kiszonkę z całych roślin. W badaniach rejestrowych 2014-2015 plonowała bardzo stabilnie, uzyskując średni plon suchej masy na poziomie 105% wzorca. Zalecana do uprawy w I i II oraz w południowej części III rejonu uprawy kukurydzy.
- **SM Prezent** (kod SMH35213) FAO 240-250 – średniowczesna odmiana trójliniowa (TC) pod względem genetycznym zbliżona do odmiany SM Hubal (wspólna jedna z form rodzicielskich). Fenotypową cechą, odróżniającą te odmiany od siebie jest obecność lub brak antocyjanowego przebarwienia roślin w okresie ich dojrzewania – rośliny odmiany SM Prezent pozostają zielone, natomiast odmiany SM Hubal ulegają dość intensywnemu przebarwieniu. W doświadczeniach rejestrowych na kiszonkę odmiana SM Prezent uzyskała aż 108% plonu wzorca w suchej masie całych roślin z dobrym (100,3% wzorca) udziałem suchej masy kolb. W 2015 r. włączono ją także do doświadczeń rejestrowych w kierunku wykorzystania na ziarno. Uzyskane wyniki wskazują na jej przydatność także i na ten kierunek; plon ziarna 101% wzorca przy zawartości wody +0,2%, rośliny stojące +5%, fuzarioza łodyg – 2%, porażenie omacnicą prosowianką – 3% w stosunku do wzorca. Bardzo dobra wartość tej odmiany została potwierdzona także w doświadczeniach rozpoznawczych za granicą.

Dokończenie na str. 28

- **SM Finezja** (kod SMH35313) FAO 240 – średniowczesna odmiana trójliniowa (TC) o wysokich i bardzo dobrze ulistnionych roślinach. W bardzo różnych klimatycznie sezonach wegetacji 2014 i 2015 wykazała się wyjątkową stabilnością plonowania, uzyskując w doświadczeniach rejestrowych w kierunku wykorzystania na kiszonkę średni plon suchej masy całych roślin na poziomie 107% wzorca, a w wartościach bezwzględnych było to +1,30 t/ha w 2014 r. i +1,14 t/ha w 2015 r. Plon suchej masy kolb – na poziomie 101% plonu wzorca, a zawartość suchej masy w kolbach wyższa o 1,1%. Te parametry ilościowe i jakościowe plonu pozwalają określić odmianę SM Finezja jako naprawdę finezyjny produkt, dający gwarancję uzyskania kiszonki najwyższej jakości praktycznie w całym kraju, z wyjątkiem pasa nadmorskiego i pogórza.
- **SM Popis** (kod SMH35513) FAO 270 – średniopóźna odmiana trójliniowa (TC) pod względem genetycznym bliska rok wcześniej zarejestrowanej odmianie Podlasiak. Można żartobliwie powiedzieć, że to, czego nie udało się osiągnąć w polityce, zrobili hodowcy ze Smolic – wyhodowali bardzo plenną odmianę kukurydzy SM POPIS. Jest to odmiana przeznaczona do uprawy z wykorzystaniem na kiszonkę z całych roślin w rejonach I, II i tylko najcieplejszej, południowej części III rejonu uprawy. Badana w grupie odmian średniopóźnych, a więc tych o najwyższym potencjale plonowania, uzyskała w plonie suchej masy całych roślin 106% średniego plonu odmian wzorcowych, przy wyższej o 1,1% zawartości suchej masy w kolbach. Odmiana badana w doświadczeniach rozpoznawczych w wielu krajach UE ze wskazaniem także do uprawy z wykorzystaniem w produkcji biogazu. W 2017 r. jest spodziewana jej rejestracja w Czechach.

Autorami tych odmian są członkowie zespołu hodowców: Józef Adamczyk, Henryk Cygert, Janusz Rogacki, Krystyna Adamczyk, Władysław Poślednik i Dariusz Rejek.